"आनीता भवता यदा पतिरता साध्वी धरित्रीसुता" नाटकम् । [प्रियानीतिं रामोरक्षोबधे स्थितः" मुग्ध० ।

आनीति स्त्री आ+नी-क्तिन् । आनयने "चङ्क्रमित्वा

आनील पु० ईषदर्थे आङ् प्रा०स० । १ईषन्नीलवर्णे २तद्वति त्रि० । ३नीलघोटके पु०हेम० । ४तज्जातिस्त्रियां स्त्री ङीप्

आनु त्रि० अन-उण् । प्राणिनि आनवशब्दे उदा० ।

आनुकल्पिक त्रि० अनुकल्पं वेत्ति तद्बोधकग्रन्थमधीते वा उक्था० ठक् १अनुकल्पाभिज्ञे २तद्बोधकग्रन्थाध्येतरि च अनुकल्पेन प्राप्तः ठक् । ३अनुकल्पेन प्राप्ते । अनुकल्पाय हितम् ठक् । ४अनुकल्पसाधने । [वर्त्तमाने ।

आनुकूलिक त्रि० अनुकूलं वर्त्तते ठक् । आनुकूल्येन

आनुकूल्य न०अनुकूलस्य भावः कर्म्म वा ष्यञ् । अनुकूलताचरणे १साहाय्ये २अनुगुणतायाञ्च । "यत्रानुकूल्यं दम्पत्योस्त्रिवर्गस्तत्र वर्द्धते" या०स्मृ० "रमतश्चानुकूल्येन ययुः संवत्सरा दश" रामा० । [पश्चाद्भवादौ ।

आनुगङ्ग्य त्रि० अनुगङ्गं भवः परिमुखा० ञ्य । गङ्गा-

आनुगतिक त्रि० अनुगतमनुगमनं भावे क्त तेन निर्वृत्तः अक्षद्यूता० ठक् । अनुगमेन निर्वृत्ते सन्तोषादौ ।

आनुगत्य न० अनुगतस्य भावः कर्म्म वा ष्यञ् । १अनुगमनरूपाचरणे २अनुगतत्वे च । [स्वार्थे ठक् । पश्चात्कथके ।

आनुगादिक त्रि०अनुगदतीति अनुगादी स एव अनुगादिन्+

आनुगुणिक त्रि० अनुगुणमधीते वेद वा वसन्ता० ठक् । १अनुगुणाभिज्ञे २तद्बोधकग्रन्थाध्येतरि च । स्त्रियां ङीप् ।

आनुगुण्य न० अनुगुणस्य भावः कर्म्म वा ष्यञ् । १अनुकूलताचरणे २अनुकूलत्वे च । [स्त्रियां ङीप् ।

आनुग्रामिक त्रि० अनुग्राम भवः ठञ् । ग्रामपश्चाद्भवादौ

आनुचारक न० अनुचारकस्य धर्म्म्यं महिष्यादि० अण् । अनुचरधर्म्म्ये आचरणे ।

आनुति पुंस्त्री० आनुतस्यापत्यम् इञ् । आनुतनास्नोयुनेरपत्ये । "इञः प्राचाम्" ततः युवप्रत्ययस्य लुक् तु तौल्वस्यादित्वात् न । आनुतिः पिता आनुतायनः पुत्रः । आ+नु-क्तिन् । सम्यक्स्तवने स्त्री । [पश्चाद्भवादौ ।

आनुतिल्य त्रि० अनुतिलं भवः परिमुखा०ञ्य । तिलस्य

आनुदृष्टिनेय पुंस्त्री अनुदृष्टौभवः शुभ्रा०ढक् कल्या०आनङ् च । अनुदृष्टिभवे । [ध्वंसपश्चाद्भवे स्त्रियां ङीप् ।

आनुनाश्य त्रि०अनुनाशं विनाशस्य पश्चाद् भवः संका०ण्य ।

आनुनासिक्य न० आनुनासिकस्य भावः ष्यञ् । अनुनासिकधर्म्मे नासासहिततत्तत्स्थानोच्चार्य्यत्वे "प्रतिज्ञानुनासिक्याः पाणिनीयाः" व्याकरणीया परिभाषा ।

आनुपथ्य त्रि०अनुपथं भवः परिमु०ञ्य । मार्गस्य पश्चाद्भवादौ

आनुपदिक त्रि० अनुपदं धावति ठक् । अनुपदं १धावमाने पदस्य वेदपाठविशेषस्य पश्चात् अनुपदं तद्वेत्ति तद्बोधकग्रन्थं वाऽधीते उक्था० ठक् । २पदग्रन्थाध्येतरि ३तदभिज्ञे च स्त्रियां ङीप् । [पश्चाद्भवादौ ।

आनुपद्य त्रि० अनुपदं भवः परिमुखा० ञ्य । पदस्य

आनुपूर्व्वी स्त्री पूर्व्वमनुक्रम्य अनुपूर्व्वं तस्य भावः ष्यञ् ततो वा ङीषि यलोपः । परिपाट्याम् मूलावधिके क्रमे "षड़ानुपूर्व्या विप्रस्य क्षत्रस्य चतुरोऽवरान्" मनुः । ङीषभावपक्षे आनुपूर्व्यमप्यत्र न० । "वसीरन्नानुपूर्व्येण शाणक्षौमाविकानि च" मनुः ।

आनुमानिक त्रि०अनुमानादागतः ठक् स्त्रियां ङीप् । अनुमानप्राप्ते १युक्तिसिद्धे २व्याप्तिविशिष्टलिङ्गज्ञानादवगते अनुमिते पदार्थे यथा धूमदर्शनात् वह्निरनुमीयते स च वह्निः स्वव्याप्तिविशिष्टधूमज्ञानेनैवावगत इति तस्य तथात्वम् । अनुमानमात्रेणावगम्ये वेदे वाचकशब्दशून्ये सांख्यमतसिद्धे ३प्रधाने न० । "ईक्षतेर्नाशब्दमिति" शा०सूत्र भाष्ये तस्य च वेदशब्दप्रतिपाद्यत्वं निराकृत्य "रचनानुपपत्तेर्नानुमानम्" सू० भा० अनुमानगम्यत्वमपि निराकृतम् । तस्य च यथानुमानिकत्वं तथा ४६६,६७ पृष्ठे अव्यक्तशब्दे दर्शितम् "आनुमानिकमप्येकेषामिति चेन्न शरीररूपकविन्यस्तगृहीतेर्दर्शयति च" शा०सू० ।

आनुमाष्य त्रि० अनुमाषं भवः परिमुखा० ञ्य । माषस्य पश्चाद्भवादौ । [द्भवादौ ।

आनुयव्य त्रि० अनुयवं भवः परिमुखा० ञ्य । यवस्य पश्चा-

आनुयूष्य त्रि० अनुयूषं भवः परिमुखा० ञ्य । यूषस्य पश्चाद्भवादौ । [२आनुगत्ये च ।

आनुरक्ति स्त्री आ+अनु+रन्ज-क्तिन् । १अनुरागे

आनुराहति पुंस्त्री० अनुरहतोऽपत्यम् बाह्वा० इञ् अनुश० द्विपदवृद्धिः । मुनिभेदे युवापत्ये तु ततः फक् तौल्वल्वा० न लुक् । आनुराहतायनः । तस्य युवापत्ये । आनुहारति इति पाठान्तरम् ।

आनुरोहति पुंस्त्री० अनुरोहतोपत्यम् बाह्वा० इञ् । अनुरोहन्मुनेर्गोत्रापत्ये तस्य युवापत्ये फक् तस्य तौ०न लुक् । आनुरोहतायनः तदीययुवापत्ये ।

आनुलेपिक त्रि०आनुलेपिकायाः स्त्रिया धर्म्म्यम् महिष्या० अण् । अनुलेपिकाया धर्म्ये कर्म्मणि ।